

Rubrik formentligen ikke ere tilstrækkeligt udfyldte, og at Anmærkningsrubriken ikke indeholder de i Justitsministeriets Skrivelse af 9de Marts f. A. forestvorne Oplysninger om Udfærdigelsen af Domsakterne i offentlige Sager, ligesaa lidt som de i Rancelliskrivelse 31te Juli 1838 forestvorne Oplysninger.

Endelig skal jeg villig erkjende, at Afsesfor Sveinsson i den senere Tid ikke har udvist en saa stor Forsømmelighed med at give Møde til rette Tid i Retten eller at udeblive uden at anmelden Forsald, som Tilfældet var tidligere, men at han heller ikke i sidst-afvigte Aar kan frikjendes for at have ogsaa i denne Henseende gjort sig skyldig i Forsømmelse, fremgaar af de under Littr. M. 1—7. i dansk Oversættelse vedlagte Bilag, hvoraf vil ses, at Afsesfor Sveinsson d. 1ste Marts f. A. udeblev fra Retten uden at have anmeldt lovligt Forsald, og at Anledningen hertil var, at han uden at erhverve Justitiarii Samtykke dertil og uden at meddele ham nogenformhelst Underretning herom Agen iforveien havde foretaget en længere Reise til Arnes Syssel og ikke var vendt hjem derfra til Ellidavatu inden den nævnte Dag. Biskop har han i sin Erklæring af 18de Aug. f. A. villet gjøre sin Søster, Komsfru Th. Sveinsson, Jordemoder her i Byen, ansvarlig for at Anmeldelsen om hans Forsald ikke var naaet til Justitiarius, og jeg tvivler ikke om, at hun vil paatage sig dette Ansvar; men jeg tvivler meget om, at hun, inden Forsømmelsen skete, har erholdt nogen Anmodning herom fra ham. Samme Sag viser en anden Forsømmelse, Afsesfor Sveinsson har gjort sig skyldig i, — muligvis oftere, men herom mangler jeg de fornødne Oplysninger — den nemlig, ikke at have underrettet Justitiarius om, at en Sag var paastævnet til at falde i Rette den nævnte Dag, hvorfor den heller ikke var bleven opført paa Rettslisten til den nævnte Dag eller kunde inkamineres, da Retten var ufuldtallig, eftersom Afsesfor J. Pjetursen havde anmeldt Sygdomsforsald, og Afsesfor Sveinsson, som anført, udeblev, uden at Justitiarius anede dette eller kunde sørge for Beskikkelsen af en Sættedommer i hans Sted. Fremgangsmaaden ved Stævningers Udtagelse til Dverretten i private Retsfager synes, efter hvad der foreligger i denne Sag, i det Hele taget ikke at foregaa paa den hensigtsmæssigste Maade.

Det er en Selvfølge, at jeg ikke har været istand til at føre et dagligt og nøiagtigt Tilsyn med de enkelte Embedsforretninger, som Afsesfor Sveinsson har udført i det sidst-afvigte Aar; — det er, forekommer det mig, ikke usandsynligt, at han har gjort sig skyldig i flere Forsømmelser end dem, jeg i det Ovenførte har dokumenteret, men selv om saa ikke var, forekommer der mig at være ført fuldt Bevis for, at Afsesfor B. Sveinsson, selv naar man ser bort fra den af ham i en Række af 9 Aar udviste Forsømmelse med at føre Voteringsprotokollen, har vist sig i en meget utilberlig Grad som en forsømmelig Embedsmand.

Hvad hans øvrige Forhold angaar, yttre Rettens Justitiarius i den under 16de ds. afgivne Erklæring (Littr. H.) „at dette Forhold efter hans Skjønne er langtfra at være i den Dverensstemmelse med hans Embedsstilling, som det burde være“, samt „at den Færd, som han har udvist, maa anses for uforenlig med hans Embedsstilling, ligesom det turde være givet, at han ved den har nedsat sig i Publikums gode Dndomme og forringet den Tillid, som han som Dommer bør være i Besiddelse af“, og naar Erklæringen sluttet med den Bemærkning: „Forandring heri er ikke alene ønskelig, men den er nødvendig“, maa Meningen hermed formentligen være, ikke blot at en Forandring i hans Færd udenfor Retten er nødvendig, thi da Ingen kan overtage sig Ansvaret for, at en saadan virkelig vil finde Sted, er en Forandring med Hensyn til hans Stilling i Retten ikke blot ønskelig, men nødvendig, — og mundtlig har Statsraad Jonasson bestemt udtalt sig i denne Retning for mig. Naar man fjender den Humanitet og Godmodighed, der karakteriserer Statsraad Jonasson, og som han ogsaa ved at udtale sig om Afsesfor Sveinssons Embedsforhold i den foreliggende Erklæring har givet Bevis paa, ere de her omhandlede Ytringer efter min Mening af megen Vægt, og jeg skal for mit Bedkommende yttre, at jeg deler den